

Iz 9,5-6 Salvátor f24.12.2020

Světlo naděje nám dnes rozsvítí verš z proroka Iz – jehož poselství rozezná vánoční kázání Sváti Karáska z knihy Boží trouba.

Iz 9,6-7 (podle Bible kralické)

Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížetství na rameni jeho, a nazváno bude jméno jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kniže pokoje.

K rozmnožování pak toho knížetství a pokoje, jemuž nebude konce, sedne na stolici Davidově, a na království jeho, až je i v řád uvede, a utvrdí v soudu a v spravedlnosti, od tohoto času až na věky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.

Kéž bychom Pane jen zčástičky porozuměli této zvěsti, abychom mohli zažít hlubokou radost tvých vánoč.

Velké věci víry se odehrávají v noci. Veliko-NOCE i vá-NOCE – ve jménu obou těchto svátků zní „noc“. Jednou noc veliká, podruhé svatá. Velikou nocí Izraele byla noc vyjití z domu služby – z Egypta. Početný lid, složený z těch, kdož věřili v živého a jednajícího Boha, měl v noci tise a nepozorovaně vyjít, aniž měl sebemenší tušení, KAM tou nocí jde.

Věděli odkud – nevěděli kam. Byl to šílený podnik, takhle vyjít do noci. Lid, kterýž byl v temnotě, viděl světlo veliké. Nocí mu tehdy zářil sám Bůh a za jeho ohnivým sloupem se vydávaly celé početné rodiny.

Víra, to je pouť za světlem Božím, pouť nocí a tmou, pouť do neznáma, pouť do budoucnosti přislíbené pouze Bohem. Veliká noc vyjití Izraele je ozdobená Božím světlem.

Noc může být různá. Může to být i temnota nesvobody a beznaděje. Prorok Micheáš říká výstižně: *Neraduj se ze mne, nepřítelkyně má. Sedím-li v temnostech, svítí mi Hospodin.* Několikrát v životě mi význam těch slov – *dřepím-li v v temnotě, svítí mi Hospodin* – osobně došel. Noc a tma, to znamená i chlad, cizotu, ne-řád, úzkost, velké znejistění – i nemocný člověk zná to znejistělé hledění do tmy za bezesných nocí, to toužebné vyhlížení světla. Sama země byla nesličná a pustá, země nebyla pro člověka k žití, byla to nepřátelská bažina tonoucí ve tmách. Do této pustoty a nesličnosti zní hlas Stvořitele. *Fiat lux, Bud' světlo!* Božím světlem vzniká opak nesličnosti, teplo, tvar, krása. *V tvém světle, Bože, spatřujeme světlo.*

I děj vánoč se odehrává v noci: kolem Betléma se prostírá noc. Pastýři nocují u svých stád. Svět lidí spí. A náhle se uprostřed té noci zjeví záře. Bůh, jak čteme, již zase září noci: *Sláva Páně osvítila je. I báli se bázní velikou. Tehdy řekl jim anděl: Nebojtež se, nebo aj, zvěstuji vám radost velikou: Dnes, nebo teď, se vám rodí Spasitel, teď se vám rodí člověk, který je Boží, člověk, který je Božím světlem, který bude s vámi a před vámi. On bude tím světlem ke svobodě, toho následujte.*

V té zářivé noci oslovuje nebe pastýře. To jsou ta tři zvolání světla, ta tři navzájem spjatá noční volání. Tak volá a jása ta tichá noc, ta svatá noc: *Sláva na výsostech Bohu – a na zemi pokoj – lidem dobrá vůle.*

I o letošních vánočích vyznáváme, že Bůh má v našich

životech výsostné postavení, že jen jemu samému patří čest a sláva. Nic z věcí stvořených nezastiňuje Boží výsost, ani slunce, ani měsíc, ani příroda, ani člověk, ani žádné z děl lidských rukou.

Dáme-li Bohu čest, můžeme již na zemi zažít pokoj. Vzdát Bohu čest, to je podmínka pro *šalom*, pokoj v Bohu. A to není jen trapné přiměří, to není jen mlčení zbraní v tupé nespravedlnosti. Pokoj Boží, to je naplnění, dar nebes zemi – to je dar Boží člověku, který se nezapletl s mocnostmi tohoto světa, který uprostřed nepřeborné nabídky zůstal věrný tiché a skuzebné lásce. Vzdát čest Bohu, to je možnost, jak zažívat pokoj na zemi, možnost vnitřně se pravého pokoje dotknout.

Třetí a poslední radostná zvěst vánoč je, že je nám dána dobrá vůle. Lidem, různým a rozmanitým, je dán společný jmenovatel, dostává se jim něčeho, co může různé a svobodné jednotlivce v hloubi sjednotit, možnost osobního napojení na sám zdroj pokoje, možnost vpustit do svého srdce univerzální a mocnou dobrou vůli Autora života.

Nyní se narodil Kristus, nositel dobré vůle tohoto stvoření. Do dějin vstoupil v podobě dítěte ten jiný král, který je Boží alternativou k mocným světa tohoto. Právě se zrodil Boží člověk a Syn, tento Předivný rádce a Rek udatný, který má obnovit přerušovaný kontakt nebe se zemí, který bude zachraňovat to, co bylo zahynulo, rekapitulovat lidství a vracet hlavu tomu, co ji ztratilo.

To on je Boží tichostí, možností pokoje, to on je tou dobrou vůlí, kterou Bůh člověku posílá – a vánoce, přátelé, to znamená vpustit tuto dobrou vůli do svého svědomí, do našich rodin, do našeho společenství, do našich dějin.

Aktérem vánoč je Bůh, který ve své štědrosti dává této zemi možnost pokoje. Dítě se nám narodilo, aby zahanbilo moudrost moudrých, aby zrušilo moc mocných, aby pozvalo svět k novému začátku, k novému vyjití, k pokání, ke změně smýšlení. Dítě se nám narodilo, a je dodnes tím Předivným rádce a Knižetem pokoje.

Slavíme vánoce a děti budou žasnout, jak je místo, kde se narodily, dobré k životu. Budou žasnout, a přes náš Štědrý večer porozumí, že Bůh miloval a dodnes miluje tento svět a nás lidi v něm, porozumí tomu základnímu a pravému, tomu, co bývá přes rok skryto pod povrchem všedních dní. Štědrost, kterou nás Bůh o vánočích zahrnuje, nás zároveň vybízí, abychom nezůstávali jen u své rodiny, ale abychom se připojili i k rodině složené z lidí všech generací po celém světě. Ze všech, kdo činně vyhlížejí Boží budoucnost: svět bez násilí a věčných válek, svět, ve kterém budou oštěpy překovány v srpy, a tanky v buldozery a pluhu.

Zní to nereálně, ale já věřím pevně, že se náš svět promění, že se budou naši potomci divit, jak někdy někdo mohl vyrábět a používat zbraně hromadného ničení lidí, a budou si říkat: „Hromadné ničení kobylek či komárů, budiž, ale hromadné vraždění lidí, to musela být hrozná doba!“ Dnešní bombardéry vzlétnou s náloží rychlé hromadné pomoci, vzlétnou a poletí někam do chudého světa, do oblasti hladomoru či jiné katastrofy, aby tam svrhly své plastické bomby plné našich přebytků, aby tam pokryly vyschlá pole obilím, moukou, máslem či olejem.

I o letošních vánocích budeme slavit slavit večeri Páně – a v tomto duchovním symbolu, ve stolování s Kristem, jenž dodává sílu naší bezmoci, se spojuje to, co nyní prožíváme, s tím, co jednou bude. Naše duchovní touha staví a klene mosty, po nichž půjdeme k daleké budoucnosti.

Věřit, to znamená vědět i uprostřed nejistoty a nespravedlnosti o naší sounáležitosti, věřit i v životě plném selhání a krizí, že v Duchu svatě lásky náležíme k sobě. Ne že bychom drželi my ji, ale ona drží nás. Amen.

Bože, tobě děkujeme, že uprostřed časnosti plné zmatenosti, úzkostí a naší zavinitosti do sobectví rozsvěcíš světlo své lásky. A děkujeme za svědky, kteří to přesvědčivě kázali i žili. Amen.

Bohoslužby 24.12.2020

Píseň Sv 399 (Hvězda)

In: Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva. Hory přinesou lidu pokoj a pahorky spravedlnost. Zjedná právo poníženým z lidu, ... Bude mít soucit s nuzným ubožákem, ubohým zachrání život. Vykoupí je z útisku a od násilí, jejich krev mu bude drahocenná. Jeho jméno bude věčné, dokud potrvá slunce, poroste jeho jméno. Budou si jím žehnat, všechny národy ho budou blahoslavít. AMEN (Ž 72,1n.17)

Píseň Kvartet

Modlitba

Přišli jsme sem, Pane, někteří přispěchali, jiní se váhavě přišourali, někteří doklopýtali. Neseme si sebou úzkosti a nejistotu tohoto divného adventního času, někdo našťvanost a znechucení, někdo úzkost či bolest, někdo sváteční očekávání. Ale smíme sem každý přijít s důvěrou – že u tebe je otevřeno pro každého. Ať už je naladěný svátečně či zcela nesvátečně. Ať už je pro něj Kristovo zrození svátkem, nebo jen rutinou.

U jeslí tvého syna smíme složit svá břemena, své hořkosti, únavu i beznaděje – a začít očekávat, že nás oslovíš. Narovnáš sehnuté, povzbudíš váhající, utěšíš zarmoucené, rozsvítíš pohaslé zraky – a životy kroužící jen kolem vlastního já otevřeš pro svou lásku. Takto s námi buď, takto se nad námi smiluj. Amen.

1. čtení Lk 2,1-14

Kázání

Píseň 281

Ohlášky

Přímluvy – *Bring the best (mládež)*

Otče náš...

Poslání Ř 15,5-7

Požehnání Ř 15,13.33

Bůh naděje nechť vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého. Bůh pokoje buď se všemi vámi. Amen.

Píseň 299